

(Πάντας και τοῦ βρίσκουν, καὶ ἄλλοι λέν πᾶς ἔχει γρίπη,
καὶ ἄλλοι στὰ καρδιὰ πᾶς λείπει.)

Π.—Ζήτω καὶ τοῦ Καλληπολέο... πᾶς μὲν δέσσει τόνομά του...
Φ.—Κέριμα ποῦ καὶ αὐτὸς δὲν είναι νὰ μᾶς πῆ τὸ πρόγραμμά

[τον...]

Π.—Τούβλα μπρός μὲ τὴν πανηγέρα... ζήτω σ' ὅλους θὰ φο-
και τὸν Πρωτοπαταδίκην νὰ ψηφίσει στὴν Νάξο, [νάξω...]
καὶ τοιούτουν παραμήτην τῶν ἀξιῶν ἀξιών
τὸν συντῆτα σὲ καθένα σωφρονῶντα Νάξον.
Καὶ τοῦ Βάλου τὸν Τοπάλη, καὶ ἔλαποι, καθίσιοι, τῆς γνώμης
ν' αποφασίθῃ καὶ δικασθεῖται, δ Ζαγορανδεῖς δ κόμης.

Φ.—Μᾶ τὸν Γούναρη τῆς Πάτρας μὴν ἔσκαρην πρόποι πρῶ-
Πατρινοὶ, γὰρ τὸν κατέλησες διπορούσσει λαζαρόποιο. [το...]
Πατρινοὶ, τὸν Γούναρη σας, ἀληθές περιμίντον,
δι τὸν στερεάνδρον ἡ ψῆφος φιλοδήμου πολεῖτον.

Π.—Γούναρης στοὺς Πατρινούς, Γούναράντος ἐδῶ πέρα...

τρόφα μπρός μὲ τὴν πανηγέρα.

Φ.—Παξινοὶ, τὸν Θοδωράκην, διδαλὸς τὸν Βελλαντίνη,
βράλετε τὸν δῶς πάντα, τὸν ἔντυπον σας συμπολίτη.

Π.—Μόνο μὲ τὸν Θοδωρῆ σας καὶ δικαίοις σας καὶ Απιτάξοι
Αρίστας τὸν γενοῦν δεκάξῃ.

Φ.—Τοῦ Σημειοῦ Προβελεγούν μὲ τῆς φοιτήτων τέλεια
βούλευτης νὰ μᾶς ξανάληπη, καὶ δις μὴ γράψῃ τὸν Φωκᾶ.

Π.—Ἐμπρός... Δραγούνης, Λαϊκοί, Λεβίδαρος, Κορδόνι,
δῆμος στὴν διαδήλωσιν κακένας δὲν ομίνει,
καὶ οὐτὸς ένας Δημοσθένης μας δικόνεται καὶ Αἰσχίνης...
εἶται τριστή σας, βρέ δικαίο... βραβεῖ τῆς κατασκύνης.

* * *
Εἴλαις, δορέ, νὰ φέξουμε καὶ μίγας τρακατούκας...
ἐδῶ δὲν βρίσκουνται Τρεπάνωρ, μητρικοὶ μεγάλοι δούκες,
καὶ ἔγαλ σὲ μέρος Δουκικοῦ ψύλλος δὲν θέλου νάμι...
Φ.—Εἰς τὸν Λεβίδην, Περινέλη, καυδός νὰ ξαναπάτε,
καὶ ἔξι Λεγούς διαλόμενοι μὲ βεβαιούντων πολλοὶ¹
πῶς θάξη δρό Πλατούστροδες ή μέλλουσα Βουλή.

Π.—Ζήτω καὶ τὸν Πλατούστροδον...

Φ.—Ποιὸς δίλλος τῷ φέρει ;
Π.—Προχώρει... πᾶς εστιάθης ;

Φ.—Ρότησε καὶ θὰ μάθης.

Π.—Ξέρετε, σεῖς πλατύμενοι τῶν δρόμων φουκαράδες,
ποὺς νέος ὄντυφήρος δέχεται μακαράδες ;

Φ.—Ελά, βρέ Περινέλη, στὰ σωστά σου
καὶ ἐμπρός στὸν Περιμάτ' όγλουν τῷδε στάσου,

καὶ σὰν πολιτεῖς φρόνιμος καὶ νήρων
δός του τῆς ἐκμιήσεως τὴν ψῆφον.

Ἀδιός, μωρέ, δὲν λέει κολοκύνθη,
τὰ κόβει τοικουράτα, στρογγυλά,
γητέειναι καὶ ἀφεντάθρωπος διάχειρα
καὶ τάχει τετρακόδια τὰ μαλά.

Μήν περιμήνης λέγο νὰ τοῦ βγάλῃ,
καὶ οἱ σωφρονῶντες τάσσονται μαζί του,
καὶ τάξις τῶν ἐμπιόδων η μεγάλη,
ποὺ ξέρει τὸ μαλά τοῦ Τραπεζίτου.

Θά' βγη μὲ τὸν Λαγόδε καὶ στὰς Καλάμας,
καὶ ἄττα ἔργη καὶ ἕδω πέρα τὰ καλά μας !
θάναι καὶ βούλευτης τῶν Καλαμῶν,
μὰ θάναι καὶ ἀντροφύσωστος ήμών.

Παρακαλῶ σε, Πινδαρε τοῦ κάρδου,
τὴν κάλπην νὰ χρωνισάσῃς τοῦ κονυμπάδου,
καὶ δίχως νὰ ζητήσῃς ταγαρέτο
νὰ τὰς νὰ τὸν ψηφίσῃς, Περικλέτο.

Καὶ ἄλλης νὰ μὴν πούνης τὴν κακή σου
στὸν Περιμάτ' όγλουν δῶσε τὸ κονύ μου,
καὶ ἄλλη νὰ μὴν πούνης τὴν κακή μου
δᾶ δῶσω σπὸν κονυμπάδο τὸ κονύ μου.

Π.—Ἐγώ δὲν θὰ ψηφίσω καὶ ἔφετος κοντουροῦ.

Φ.—Ζήτω, βρέ Περινέλητο, καὶ κάθε μαλάρο.

Π.—Ωδὸν μαλλιά τραγίσοι τρηνόφω μας βρωμάσει...
μὰ ζήτω καὶ τὸν Γάλλον,

τὸν Χάρτη τὸ δασαλόν,
ποῦ μὲ τὰ γαλδουράκα γεννήθηκε τὸν Μάνη,
καθὼς τὸ βεβιανέ μες στὴν βιογραφία του
μὲ τὴν ψιλοκομένη καὶ Γαλλική σοφία του.

Φ.—Μὲ τὴν διαδήλωσι τρέξαμε καὶ ιδρώσαμε,
τοὺς θεούς τους φιλάσσαμε, δάρδα δὲν πληρώσαμε.
Τώρα πάμε σηνήσα μας, δός μου μὲ δρό δύναλα,
σ' ἄλλη διαδήλωσι τὰς τάλας καὶ η γημιήλα.

Καὶ καγκόδατις ποικιλίαις,
καὶ ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

* * *
Ἐβρυγήκαν τοῦ Πολέμη τὰ Ξετικά ποικίλατα,
γινότα καλλιεργήματα.

Τῆς ξένοχῆς ή φύσις μὲ κάλλος περιουσὸν
έλαμπουν τὸν ολισφον τοῦ μέντου τῶν Μογγῶν.

Πάσαν μέρμαντα τοῦ βίου καὶ ἔργασιαν δρετε
καὶ οὐλοὶ τρέξετε στὴν "Ηβῆν, πόλη δὲν περιγράφεται.

"Εως" στὸ πρώτο δὲν κλείνει τοῦν τὸ ζυδοπαλεόν,
καταστράφοντας πλάτα καὶ ἀπὸ τόσον μεγαλεῖν.

"Ο λαυτρός δ Γλακονιμάτης θαυμαστὸς τὸ διενθύνει...
τί μαργικού, τί μπόνα, τί μεζέδες εἰς ἔκεινον.

"Άλλο κέντρον εβδύματας δὲν πλάσχει τὰ πάντα
πάντα κόσμος, πάντα γέλοσα, καὶ τουνυμάδην δυνατό.

Μὰ καὶ δύορος διπορείων τὰ γενή πολιτεῖς
κέντρον διοιστοκρατίας, ποῦ ματάγα μονάδη λέει.

"Ο Καρδαβαλός σηματῶν εἰς τὴν "Ηβῆν κατοικεῖ...
Γλακονιμάχη, τρέξεις δέδω... Γλακονιμάχη, τρέξεις.

Οι μαλλαροὶ τὴν Επανατα τὰ μάλιστα δεινήν,
σοφία διεπάσθησαν σοφῶν ἀδιαπάτασαν,
καὶ τώρα τοὺς παρέλαβαν καὶ στὴν Εσπερινήν,
καὶ ὄμνούνται καὶ γερασούνται καὶ τρόπεις τῆς χρονῆς των,
δις ποὺ γὰρ γίνεται πάντας γλωσσάν δικολασία.

